

Şiir
Celil ÇINKIR

DİLDE DEPREM

Bir Çınar devrildi Onaltı Martta
Kayboldu gölgesi sessiz ve silik
Toplandı dostları sıra gurbette
Andırın bilgisi yoktu aksilik

Gözümde canlanır gülen edası
Sinemde demlenir sonsuz hasretlik
Perişan eyledi ani vedası
Tüm hayat bir mezar taşında bitik

Miadı dolunca solar cisimler
Hayat yere düşmüş yapraktır artık
Unutulur her şey ve de cisimler
Kimisi bir avuç topraktır artık

Gidenler peşinden bizi götürür
Eller yana düşmüş kol kanat kırık
Dilde deprem olur sözü bitirir
Dayanılmaz buna başlar hıçkırık

Ölenle ölümez diyorlar bazan
Hayat devam eder gözyaşı oluk
Gidenler ardında yaşanır hazan
Umutlar tükenmiş bet beniz soluk

Duamız seninle sen rahat uyu
Ebeden kalbdesin değil bir anlık
Herkese örnektir Efendi huyu
Garipler babası Cennetmekânlık